

Mål C-545/21

Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler

Datum för ingivande:

31 augusti 2021

Domstol som begär förhandsavgörande:

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

4 augusti 2021

Klagande:

Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Motpart:

Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Saken i det nationella målet

Överklagande ingett av Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS) (Självständiga statliga vägbolaget) (nedan kallat ANAS) om upphävande av det återbetalningsbeslut som har utfärdats av Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti (Infrastruktur- och transportministeriet) och där ANAS har ålagts att återbetala felaktigt uppburna belopp och blivit föremål för andra beslut som inte har direkt samband med tolkningsfrågorna.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Artikel 267 FEUF: tolkningen av förordningarna (EG) nr 1083/2006, (EG) nr 1828/2006 och (EG, Euratom) nr 2988/95, 1995 års konvention om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, som utarbetades på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen [rådets akt av den 26 juli 1995 om utarbetandet av konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (95/C 316/03)] och direktiv (EU) 2017/1371, i syfte att fastställa huruvida begreppen oegentlighet och bedrägeri omfattar beteenden som

teoretiskt sätt kan gynna någon av deltagarna i ett upphandlingsförfarande, även om fullständiga bevis saknas för att sådana beteenden har ägt rum och har påverkat valet av den vinnande anbudsgivaren (fråga 1), huruvida artikel 38.1 f i decreto legislativo n. 163/2006 (lagstiftningsdekret nr 163/2006) är förenlig med artikel 45.2 d i direktiv 2004/187/EG (fråga 2) och tolkningen av ovannämnda EU-lagstiftning i fråga om återkallande av stöd som har utbetalats av medlemsstaten, när stödet har använts för det fastställda syftet och för ett arbete som är berättigat till EU-finansiering och som faktiskt har genomförts (frågorna 3 och 4)

Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande

- 1) Ska artikel 70.1 b i förordning (EG) nr 1083/2006, artikel 27 c i förordning (EG) nr 1828/2006, artikel 1 i konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, som återfinns i rådets akt av den 26 juli 1995, artikel 1.2 i förordning nr 2988/95 och artikel 3.2 b i direktiv (EU) 2017/1371 tolkas så, att beteenden som teoretiskt sett kan främja en ekonomisk aktör under ett anbuds-förfarande alltid omfattas av begreppet oegentlighet eller bedrägeri och således utgör en rättslig grund för återkallande av stödet, även när det inte finns fullständiga bevis för att sådana beteenden faktiskt har ägt rum eller när det inte finns fullständiga bevis för att de har påverkat valet av stödmottagare?
- 2) Utgör artikel 45.2 d i direktiv 2004/18/EG hinder för en bestämmelse, som artikel 38.1 f i lagstiftningsdekret nr 163/2006, om att en ekonomisk aktör som har försökt att påverka den upphandlande myndighetens beslutsprocess, framför allt genom att korrumpera vissa medlemmar av upphandlingskommittén, inte får uteslutas från upphandlingen?
- 3) Ska ovannämnda bestämmelser tolkas så, för det fall att minst en av ovanstående frågor besvaras jakande, att medlemsstaten alltid ska återkalla stödet och att kommissionen alltid ska göra en finansiell korrigering på 100 procent, trots att stödet har använts för det avsedda syftet och för ett arbete som är berättigat till unionsfinansiering och som faktiskt har genomförts?
- 4) Vid nekande svar på fråga 3 ovan eller om det inte påbjuds något återkallande av stödet eller någon finansiell korrigering på 100 procent, är det förenligt med de bestämmelser som anges i punkt 1 och i linje med proportionalitetsprincipen att slå fast att stödet ska återkallas och att en finansiell korrigering ska göras med hänsyn till den ekonomiska skada som Europeiska unionens budget faktiskt har orsakats? Får de ”ekonomiska följderna”, i den mening som avses i artikel 98.3 i förordning (EG) nr 1083/2006, fastställas schablonmässigt genom tillämpning av de kriterier som anges i tabellen i punkt 2 i kommissionens beslut nr 9527 av den 19 december 2013, i en sådan situation som den i förevarande mål?

Anförda unionsbestämmelser

Konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, som återfinns i rådets akt av den 26 juli 1995 om utarbetandet av konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, särskilt artikel 1.

Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, särskilt artikel 1.2.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster, särskilt artikel 45.2 d.

Rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999, särskilt artikel 70.1 b.

Kommissionens förordning (EG) nr 1828/2006 av den 8 december 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1083/2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden och för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1080/2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden, särskilt artikel 27 c.

Kommissionens meddelande COCOF 07/0037/03-SV av den 29 november 2007 om riktlinjer för fastställande av finansiella korrigeringar som ska tillämpas på utgifter som medfinansieras av strukturfonderna och Sammanhållningsfonden om bestämmelserna för offentlig upphandling inte följs.

Kommissionens beslut C(2013) 9527 final om fastställande och godkännande av riktlinjer för fastställande av finansiella korrigeringar som kommissionen ska tillämpa på utgifter som finansieras av unionen genom delad förvaltning, i de fall som bestämmelserna om offentlig upphandling inte har följts.

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen, särskilt artikel 3.2 b.

Anförda nationella bestämmelser och anförd praxis från nationella domstolar

Decreto legislativo 12 Aprile 2006, n. 163, Codice dei contratti pubblici relativi a lavori, servizi e forniture in attuazione delle direttive 2004/17/CE e 2004/18/CE (lagstiftningsdekret nr 163 av den 12 april 2006 om antagande av lagen om offentlig upphandling av byggtreprenader, tjänster och varor med tillämpning av direktiven 2004/17/EG och 2004/18/EG), som upphävdes till följd av

ikraftträdandet av decreto legislativo 18 aprile 2016, n. 50 (Codice dei contratti pubblici) (lagstiftningsdekret nr 50 av den 18 april 2016 om lagen om offentlig upphandling) och som är tillämpligt på det aktuella upphandlingsförfarandet, som utlystes 2012, särskilt följande artikel:

I artikel 38.1, i dess gällande lydelse vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna, föreskrivs följande:

”1. Följande personer får inte delta i förfaranden för koncessioner och offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster och får inte ingå avtal som underleverantörer eller tillhörande avtal:

...

De som har dömts genom en dom eller ett strafföreläggande som har vunnit laga kraft, eller en dom om förhandlad påföljd enligt artikel 444 i straffprocesslagen för allvarliga överträdelser till förfång för staten eller gemenskapen som påverkar yrkesetiken. En fällande lagakraftvunnen dom på grund av deltagande i en eller flera överträdelser i en kriminell organisation, korruption, bedrägeri, penningtvätt, som definierats i gemenskapens rättsakter som citeras i artikel 45.1 i direktiv (EG) 2004/18 medför i alla fall i vart fall uteslutning.

...

f) Personer som enligt den upphandlande myndighetens motiverade bedömning har agerat grovt vårdslöst eller i ond tro vid utförandet av tjänster som tilldelats av den upphandlande myndighet som har publicerat meddelandet om offentlig upphandling, eller som har gjort sig skyldiga till ett allvarligt fel i yrkesutövningen, vilket den upphandlande myndigheten har kunnat styrka på något sätt.”

Legge 29 Settembre 2000, n. 300 – Ratifica ed esecuzione dei seguenti Atti internazionali elaborati in base all'articolo K. 3 del Trattato dell'Unione europea: Convenzione sulla tutela degli interessi finanziari delle Comunità europee, fatta a Bruxelles il 26 luglio 1995 (lag nr 300 av den 29 september 2000 om rättelse och genomförande av följande internationella rättsakter som har utarbetats på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen: konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, utfärdad i Bryssel den 26 juli 1995) [och andra internationella rättsakter inom området för korruptionsbekämpning].

I nationell rättspraxis har det slagits fast att enbart den omständigheten att straffrättsliga förfaranden pågår mot företrädare för ett företag som deltar i ett anbudsförfarande utgör inte något ”allvarligt fel i ... yrkesutövningen”, som kan medföra uteslutning från anbudsförfarandet enligt artikel 38.1 f i lagstiftningsdekret nr 163/2006.

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 Genom beslut C (2007) 6318 av den 7 december 2007 godkände Europeiska kommissionen det nationella operativa programmet "Reti e mobilità" för perioden 2007–2013 (nedan kallat det nationella operativa programmet). ANAS beviljades finansiering för detta program med avseende på kostnaderna för arbetena på riksväg 96. Finansieringen uppgår till 29 995 508,22 euro, varav 22 496 631,17 euro ges i form av EU-stöd (från Europeiska regionala utvecklingsfonden, Eruf) och 7 498 877,06 euro i form av nationellt stöd. Infrastruktur- och transportministeriet har ställning som förvaltningsmyndighet med avseende på denna finansiering, som till viss del redan har utbetalats till ANAS.
- 2 ANAS utlyste ett upphandlingsförfarande under 2012 för genomförandet av arbetena på riksväg 96, och samma år tilldelades kontraktet till den tillfälliga företagssammanslutning som företaget Aleandri S.p.a. ingick i (nedan kallad RTI Aleandri).
- 3 I det beslut som det aktuella överklagandet avser (nedan kallat det överklagade beslutet) har Infrastruktur- och transportministeriet slagit fast att ANAS inte ska utbetalas den resterande delen av finansieringen för riksväg 96 och att 100 procent av det belopp som redan har utbetalats till detta företag ska återkallas, med motiveringen att det vid tilldelningen av kontraktet förelåg bedrägeriliknande oegentligheter i den mening som avses bland annat i artikel 2.7 i förordning (EG) nr 1083/2006 och artiklarna 4 och 5 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95. Oegentligheterna påvisades genom brottsutredningar, som ledde till att tre tjänstemän vid ANAS ställdes inför rätta anklagade för korruption för att från Aleandri S.p.a. ha mottagit penningbelopp för att påverka det aktuella upphandlingsförfarandet på ett rättsstridigt sätt. Två av dessa tjänstemän beviljades senare verkställighet av straffet på ansökan av parterna, genom beslut som Giudice per le Indagini Preliminari del Tribunale di Roma (undersökningsdomaren vid Tribunale di Roma) meddelade den 28 november 2018. För samma gärningar inleddes ett straffrättsligt förfarande, som fortfarande pågår, både mot det juridiska ombudet för Aleandri S.p.a. och mot Aleandri S.p.a. som sådant, där de har anklagats för ett brott av administrativ art på grund av underlåtenhet att införa organisations- och förvaltningsmodeller som kan förhindra ovannämnda brott. Det framgick av brottsutredningen att en av de åtalade tjänstemännen vid ANAS hade uppmanat sina kollegor, som ingick i upphandlingskommittén, att gynna RTI Aleandri. Det kunde emellertid inte bevisas att ovannämnda medlemmar av kommittén rent konkret hade påverkat tilldelningen av kontraktet eller att andra ekonomiska aktörer skulle ha vunnit upphandlingen om ovannämnda korruption inte hade ägt rum.
- 4 ANAS överklagade Infrastruktur- och transportministeriets beslut till Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio, den hänskjutande domstolen, och yrkade att beslutet skulle upphävas.

- 5 Infrastruktur- och transportministeriet inkom med svaromål och yrkade att överklagandet skulle ogillas.

Parternas huvudargument

- 6 Som första grund för överklagandet har ANAS åberopat ett åsidosättande och en felaktig tillämpning av artikel 1.2 i förordning (EG) nr 2988/95, artikel 1 i konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen och artikel 27 c i förordning (EG) nr 1828/2006 samt maktmissbruk på grund av bristande motivering och bristande utredning. Klaganden har anfört följande i detta avseende:
- a) För det första har ingen fällande dom avkunnats mot klaganden som sådan, och det finns inga bevis för att RTI Aleandri har tilldelats det aktuella kontraktet på ett rättsstridigt sätt. Ingen skada har skett eftersom det inte har uppkommit några otillbörliga utgifter som belastar EU:s allmänna budget.
 - b) För det andra har det inte kunnat konstateras att bedrägeri föreligger i det aktuella fallet, eftersom det vare sig i artikel 1 i konventionen om Europeiska gemenskapernas finansiella intressen eller i förordning (EG) nr 2988/95 specificeras vilka villkor som måste vara uppfyllda för att en oegentlighet eller ett bedrägeri ska anses föreligga. Det var nämligen först i direktiv (EU) 2017/1371 som bedrägeri i samband med utgifter för offentlig upphandling betecknades som ”bedrägeri som riktar sig mot unionens ... intressen”.
 - c) För det tredje har Infrastruktur- och transportministeriet i det överklagade beslutet felaktigt åberopat kommissionens beslut C(2013) 9528, medan det var riktlinjerna i kommissionens meddelande COCOF 07/0037/03-SV som var tillämpliga i förevarande fall. Motparten har dessutom tillämpat den finansiella korrigeringen på 100 procent per automatik, utan att göra någon särskild bedömning i förevarande fall.
- 7 Som andra grund har ANAS gjort gällande att Infrastruktur- och transportministeriet grundade det överklagade beslutet på en ”dom om verkställighet av straffet på ansökan av parterna”, som inte motsvarar en fällande dom och som inte kan användas i civilrättsliga eller administrativa förfaranden.
- 8 Som tredje grund har ANAS åberopat ett åsidosättande av artikel 2 första stycket led 7 i förordning (EG) nr 1083/2006, artikel 98.2 i förordning (EG) nr 1083/2006 och artikel 135 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen samt maktmissbruk och bristande utredning, eftersom det inte framgår av det överklagade beslutet att den aktuella gärningen har orsakat skada för EU:s budget. Den infrastruktur som berörs av de finansierade arbetena är färdigställd och kan tas i bruk, och regelmässigheten i arbetena har inte ifrågasatts. Dessutom har EU:s medel använts för det avsedda syftet, och det finns inga bevis för att EU:s allmänna budget har belastats med otillbörliga utgifter.

Klaganden har hävdad att Infrastruktur- och transportministeriet, mot bakgrund av omständigheterna i målet, åtminstone borde ha tillämpat en lägre procentsats i den finansiella korrigeringen i det överklagade beslutet, i överensstämmelse med kommissionens riktlinjer om finansiella korrigeringar.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

- 9 Den hänskjutande domstolen anser att den utifrån de bevis som finns till förfogande inte med säkerhet kan slå fast att det aktuella kontraktet har tilldelats RTI Aleandri på ett rättsstridigt sätt. Vad som däremot delvis har slagits fast är att Aleandri S.p.a. har uppvisat beteenden som syftar till att påverka utgången av upphandlingsförfarandet. Den hänskjutande domstolen har emellertid påpekat att den aktuella upphandlingen, som utlystes 2012, regleras i lagstiftningsdekret nr 163/2006, som numera är upphävt. I detta dekret föreskrevs det inte uttryckligen att en ekonomisk aktör som har försökt att påverka den upphandlande myndighetens beslut ska uteslutas, medan ett sådant uteslutande däremot uttryckligen föreskrivs i artikel 57.4 i) i nu gällande direktiv 2014/24/EU. Kontraktet kan därför inte anses ha tilldelats rättsstridigt på grund av det uppvisade beteendet från det juridiska ombudet för Aleandri S.p.a.
- 10 Den hänskjutande domstolen anser att det behövs ett klargörande från EU-domstolen huruvida det i ett sådant fall som det som är föremål för det aktuella överklagandet kan konstateras föreligga en "oegentlighet" i form av "bedrägeri" i den mening som avses i förordning (EG) nr 1083/2006 och, om denna fråga besvaras jakande, huruvida en finansiell korrigering på 100 procent får tillämpas. Den hänskjutande domstolen har inte kunnat konstatera någon skada för unionens allmänna budget i förevarande fall, eftersom finansieringen användes för det på förhand fastställda syftet. Det aktuella arbetet ingick nämligen i det nationella operativa programmet för perioden 2007–2013, godkändes utan invändningar för finansiering genom EU:s allmänna budget och slutfördes på ett regelmässigt sätt. Den hänskjutande domstolen anser att det saknas tillräckliga bevis för att slå fast att upphandlingsförfarandet har påverkats, dels eftersom det utifrån den dom om verkställighet av straff på ansökan av parterna som avkunnades mot ANAS tjänstemän inte går att hålla det juridiska ombudet för Aleandri S.p.a. ansvarigt, dels eftersom det juridiska ombudet fortfarande är föremål för ett straffrättsligt förfarande för dessa gärningar och till och med kan frikännas. Den hänskjutande domstolen anser att även om det hade funnits bevis för att det juridiska ombudet för Aleandri S.p.a. hade korrumpierat vissa tjänstemän vid ANAS i syfte att tilldelas kontraktet skulle det inte kunna förordnas om uteslutning av den ekonomiska aktör som har försökt att påverka utfallet av upphandlingen, eftersom artikel 38 i lagstiftningsdekret nr 163/2006, som var tillämpligt på det aktuella upphandlingsförfarandet, inte föreskriver uteslutning i en sådan situation.
- 11 Den hänskjutande domstolen hyser tvivel om huruvida den nationella lagstiftning som är tillämplig på förevarande fall är förenlig med direktiv 2004/18/EG, som var gällande vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna, om artikel 45.2 d i

det direktivet ska tolkas så, att begreppet ”allvarligt fel i yrkesutövningen” underförstått även innefattar beteenden som syftar till att påverka tilldelningen av kontraktet. Den hänskjutande domstolen tvivlar emellertid på att denna tolkning är korrekt, eftersom det uttryckligen föreskrivs i artikel 57.4 i) i direktiv 2014/24/EU att ett av skälen för uteslutning av konkurrenter är beteenden i syfte att påverka upphandlingsförfarandena. Denna uttryckliga bestämmelse i artikel 57.4 i skulle dessutom helt enkelt kunna vara en bekräftelse på en princip som redan underförstått fanns med i upphandlingslagstiftningen när direktiv 2004/18/EG fortfarande var i kraft.

- 12 Den hänskjutande domstolen anser vidare att det inte har konstaterats någon skada för unionens budget. En sådan skada hade kunnat uppkomma om anbudet från den ekonomiska aktör som vann upphandlingen, det vill säga RTI Aleandri, inte hade varit det bästa sett till förhållandet mellan kvalitet och pris.
- 13 Enligt den hänskjutande domstolen förutsätter begreppen oegentlighet och bedrägeri, såsom de följer av EU-bestämmelserna, att det påvisas en förekomst av skada, åtminstone en potentiell sådan, för unionens budget, genom att budgeten belastas med otillbörliga utgifter eller genom att finansieringen används för andra ändamål än dem för vilken den har beviljats. Den hänskjutande domstolen hänvisar i detta avseende till kommissionens beslut nr 9527 av den 19 december 2013, där det föreskrivs att en finansiell korrigering på 100 procent får tillämpas vid oegentligheter som har begåtts för att främja vissa deltagare i upphandlingen. Den hänskjutande domstolen anser att enligt detta beslut innefattar sådana oegentligheter även fall där EU-finansieringen har använts för det avsedda syftet men har tilldelats en person som inte har haft rätt till den, exempelvis eftersom personen inte uppfyllde villkoren för att tilldelas kontraktet i en upphandling.
- 14 Den hänskjutande domstolen hyser tvivel kring huruvida begreppet oegentlighet i kommissionens beslut nr 9527 av den 19 december 2013 är helt förenligt med EU-lagstiftningen av följande skäl:
 - a) För det första görs det inte något uttryckligt omnämnande, i de bestämmelser som det hänvisas till, av fall där medlen har tilldelats en person som inte har rätt till dessa.
 - b) För det andra antar den hänskjutande domstolen att oegentligheter, inbegripet bedrägerier, innebär att EU:s allmänna budget belastas med utgifter som inte hade uppkommit om ovannämnda oegentligheter inte hade begåtts. Om denna hypotes är korrekt skulle det inte vara motiverat med den finansiella korrigering på 100 procent som har förordnats för ett stödberättigande arbete som har slutförts på ett regelmässigt sätt.
 - c) För det tredje föreskrivs det i artiklarna 98 och 99 i förordning (EG) nr 1083/2006 att kommissionen, vid beslut om korrigeringsbelopp, ska beakta arten och allvaret hos oegentligheten samt andra faktorer, medan det i

förordning (EG) 1303/2013 föreskrivs att korrigeringar ska tillämpas med vederbörlig hänsyn till proportionalitetsprincipen. Den hänskjutande domstolen vill få klarhet i huruvida det av ovannämnda bestämmelser går att härleda principen att den finansiella korrigeringens syfte är att åtgärda en faktisk skada, så att den del av finansieringen som ska återbetalas ska motsvara den faktiska skadan för EU, vid oegentligheter som består i att otillbörligen ha gynnat en ekonomisk aktör. Denna princip återspeglas även i ovannämnda beslut nr 9527 av den 19 december 2013, där det föreskrivs att en korrigering på högst 25 procent ska tillämpas vid bristande iakttagande av tilldelningskriterierna i meddelandet om upphandling.

- d) För det fjärde innebär beslut nr 9527 av den 19 december 2013 att ett beslut om återkallande av finansiering har en strafffunktion, eftersom en korrigeringsnivå på 100 procent får tillämpas vid beteenden som syftar till att gynna en ekonomisk aktör, även om det inte finns några bevis för att dessa beteenden faktiskt har uppvisats och för den faktiska fördel som den ekonomiska aktören har erhållit. Detta strider emellertid mot förordning (EG) nr 2988/1995, enligt vilken en tydlig åtskillnad måste göras mellan återkallandet av finansiering och de sanktioner som ska tillgripas mot personer som har gjort sig skyldiga till bedrägeri.
- 15 Den hänskjutande domstolen har gjort gällande att de frågor som ställs är relevanta för avgörandet av målet, eftersom de tjänar till att fastställa huruvida begreppen oegentlighet och bedrägeri även innefattar situationer där det saknas fullständiga bevis för de beteenden som har lett till att stödet har beviljats till en person som inte har varit berättigad till det (fråga 1). För att kunna avgöra målet behövs även ett förtydligande av huruvida det beteende som har uppvisats av det juridiska ombudet för Aleandri S.p.a., som anklagas för att ha korrumpert vissa tjänstemän vid ANAS, i sig kan innebära att kontraktet har tilldelats på ett rättsstridigt sätt i den aktuella upphandlingen (fråga 2). Frågorna 1 och 2 hänför sig till de argument som har anförts av ANAS, som har bestridit att RTI Aleandri har tilldelats kontraktet på ett rättsstridigt sätt. Fråga 3 syftar till att fastställa huruvida det kan anses föreligga en skada för EU:s budget även när det gäller ett arbete som är stödberättigande, som ingår i den nationella operativa planen och som har slutförts på korrekt sätt och, om en sådan skada anses föreligga, huruvida det måste förordnas om ett återkallande av finansieringen till 100 procent. Ett nekande svar på fråga 3 skulle innebära att ANAS överklagande vinner bifall. Fråga 4 avser ANAS argument att Infrastruktur- och transportministeriet kunde och borde ha tillämpat en korrigeringsnivå som var lägre än 100 procent på återkallandet av finansieringen. Ett jakande svar på fråga 4 skulle innebära att ANAS överklagande vinner bifall.